

Aleg. 226.

Sprawozdanie

komisyi budżetowej odnośnie do wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie przyjęcia dla szpitala św. Łazarza w Krakowie jeszcze jednej Siostry Miłosierdzia i posługaczki oraz pomocnika prowizora.

Wysoki Sejmie!

Między różnemi wadami jakie znaleziono w urządzeniach administracyjnych szpitala św. Łazarza, przez wydelegowaną w myśl polecenia Wys. Sejmu komisję, była i ta, że podręczny magazyn sanitarny, prowadzony był przez dozorcę domu, który nie posiadał żadnych do tego kwalifikacyi fachowych i naturalnie prowadził go najgorzej.

Pierwotnie postanowił Wydział krajowy oddać ten magazyn tam gdzie on należy i gdzie zwykle bywa umieszczany t. j. aptece szpitalnej. Okazało się atoli, że apteka ta prowadzona we własnej administracyi, wrzekomo tak jest obciążona pracą, że tej drobnej zresztą czynności podolać nie może. Nie mniej brakło w tej aptece miejsca na ów magazyn. Wskutek tego utworzył Wydział krajowy osobny magazyn sanitarny odłączony od apteki — polecił przyjąć jedną Siostrę Miłosierdzia do prowadzenia tego magazynu, oraz dodać jej jedną posługaczkę, która, jak się Wydział krajowy wyraża, potrzebną jest do roznoszenia przyborów i naczyń na każde zapotrzebowanie oddziałów. To zarządzenie wprowadzonym zostało od 1. sierpnia 1892 i Wydział krajowy żąda jego zatwierdzenia.

Dalej pokazało się, że personal apteki szpitalnej, przeciążony jest pracą i dla tego Wydział krajowy zezwolił na przyjęcie prowizora za dziennem wynagrodzeniem, początkowo 1½ zł. dziennie wynoszącem, a następnie na 2 zł. podwyższonem. Przyjęcie to nastąpiło od 1. grudnia 1892. Wydział krajowy motywuje jego potrzebę podwyższeniem się czynności apteki, które po przeniesieniu oddziału chirurgicznego do nowo zbudowanego pawilonu w ciągu tego lata jeszcze wyraźniej wystąpi. I w tej sprawie uprasza Wydział krajowy o zatwierdzenie Wysokiego Sejmu.

Magazyn sanitarny jest to skład przyrządów opatrunkowych, które w wielkich ilościach zapisuje się z fabryki takowe wyrabiającej. Przyrządy te przychodzą w paczkach o pewnej wadze i wedle żądania w takich już gotowych paczkach na podstawie asygnacyi przez prymariusza oddziału napisanej, a Dyrektora szpitalu potwierdzonej, odsela się je na oddział. Ten

potwierdza odbiór, a asygnata zostaje w ręku wydającego i stanowi dowód ile spotrzebował odpowiedni oddział. Manipulacya więc jest tak prostą i tak mało czasu zabiera, że za drobną robotę właściwie uważaną być musi i nigdzie nie bywa do niej osobnego personalu. I owszem oddziały które dużo przyrządów opatrunkowych potrzebują, wyrabiają takowe często u siebie w domu dla taniości i to z pomocą personalu służbowego oddziału.

Tak n. p. wyrabia się na oddziale chirurgicznym we Lwowie gaza jodoformowa i woda destylowana, której wiele liter dziennie potrzeba. Prócz tego przechowuje się w magazynie takim także niektóre przyrządy lekarskie, zakupione gotowe w większej ilości i w sposób zupełnie taki sam jak opatrunkowe, rozdzielane wedle potrzeby pojedynczym oddziałom. Ponieważ tak przyrządy opatrunkowe, jak i lekarskie a nawet przeroby gumowe w każdej aptece muszą być obowiązkowo, jak leki ntrzymywane, więc taki magazyn z szaf złożony, posiada każda apteka, a żadna nie utrzymuje dla niego specjalnego personalu. Jednocześnie z lekarstwami rozsela apteka i przyrządy opatrunkowe, a właściwie je nie rozsela, tylko posługacze oddziałowi ztamtąd je odbierają. Urządzenie więc osobnego magazynu nie tylko nie ułatwia oddziałom czynności ale ją ntrudnia, bo zamiast chodzić do apteki po lekarstwa i przyrządy, chodzi służba osobno do apteki, osobno do magazynu.

Co do czynności apteki to wyliczone przez Wydział krajowy 7 grup czynności, nie wyglądają tak niepomysłnie. To wszystko prowadzi się w każdej aptece tylko z dodatkiem, że prócz tego wpisuje się w księgę wszystkie recepty i ekspedycya lekarstw nie może być tak prostą i surową w aptece zwykłej, jak jest w szpitalnej. Pracę zaś apteki oblicza najlepiej ilość spotrzebowanych surowych leków, przyczem dodać należy, że i ta czynność jest w szpitalu bez porównania łatwiejszą, a to z powodu, że robi się leki te same, zapisywane dla kilku chorych, razem, a nie osobno.

Wedle zamknięcia rachunków za rok 1891, kosztowały lekarstwa w całym roku 3.816 zł. 48 ct. Przeróbka ich zaś kosztowała: aptekarz płaca 1.200 zł. (RI. 7), zaś utrzymanie apteki (R. VIII. 40), opał 149 zł. 82 ct., dwie Siostry Miłosierdzia 553 zł. 64 ct., dwie laborantki 321 zł. 04 ct. — Ogółem 2.222 zł. 68 ct. Do tego dodać należy posługę wspólną z której korzysta apteka, oraz ntrzymanie całego urządzenia apteki, które niezawodnie kilkaset zł. wyniosą. Następnie dodać należy obecnie jeszcze prowizora, którego dodał już aptecce Wydział krajowy tj. kwotę 730 zł., tak że apteka, która zużywa leków za 3.816 zł. potrzebuje na opłacenie samego personalu, z 2 prowizorów, 2 Sióstr Miłosierdzia i 2 laborentek złożonego t. j. z 6 osób 2.953 zł. Apteka nie może sobie dać rady z ekspedycją przyborów opatrunkowych i leczniczych i dla ekspedycyi tychże znów dwie osoby o koszcie utrzymania 436 zł. 92 ct. rocznie Wydział krajowy przeznaczył.

Prawdą jest, że apteczny prowizor w r. 1874, miał do zaopatrzenia przeciętnie tylko 341 chorych w szpitalu, gdy obecnie ma ich 599, ale w r. 1874 były oddziały syfilityczne i obłąkanych niemal o cały kilometr odlegle od szpitalu św. Łazarza, nie miał drugiego prowizora i pobierał płacę 525 zł. a obecnie kosztuje z prowizorem 1.930 zł.

Dalej nie podobna wyjaśnić, dlaczego na przeciętną cyfrę 599 chorych apteka ekspedycuje także dziennie około 900 lekarstw i jakim sposobem roczna cyfra lekarstw, przechodząca w takim razie 325.000 ekspedycyj, może spotrzebować leków tylko za 3.800 zł.

Tuż obok apteki, ściśle z jej lokalem złączony, znajduje się pokokoik, przeznaczony obecnie dlo sekundaryusza na mieszkanie. Pokój ten odłączony jest zupełnie od ubikacyj dla chorych przeznaczonych. Przy adaptacyi budynku starego, po wydaleniu ztamtąd oddziału chirurgicznego, oraz po oddaniu mieszkania Dyrektora na cele szpitalne, znajdzie Wydział krajowy bez najmniejszej trudności umieszczenie dla tego sekundaryusza, a pokoik ten oddany być może aptecce jako magazyn sanitarny,

Dla tego komisya budżetowa wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Urządzenie osobnego magazynu sanitarnego, które już od dnia 1. sierpnia 1892 r. wprowadzouem zostało, tak samo jak przyjęcie drugiego prowizora z płacą 1 i pół a później 2 zł. dziennie od 1. grudnia 1892 r. przyjmuje się pro praeterito do wiadomości, na przyszłość atoli zezwala się tylko na przyjęcie prowizora drugiego do apteki szpitalnej, za dziennem wynagrodzeniem 2 zł. — magazyn zaś sanitarny ma być przydzielony odpowiednio obowiązującym apteki przepisom do apteki szpitalnej, który obecnej powiększony personal obejmie i zajęcie się tymże.

Lwów dnia 11. maja 1893.

Zastępa przewodniczącego:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Czyżewicz w. r.

